

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 29459

гр. София, 23.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА

като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20231110110015 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140, ал. 1-3 от ГПК.

Предявени са искове с правно основание чл. 71, ал. 1, т.1, т.2 и т. 3 от ЗЗДискр от И. К. Р. срещу и Б. П. М.. В искова молба са изложени фактически твърдения, че спрямо ищцата е осъществен *тормоз* на 05.01.2021 г., 20.04.2021 г., 26.05.2021 г., 07.07.2021 г., 08.06.2021 г. по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр., и дискриминация по см. на чл. 4 от ЗЗДискр, изразяваща се в: *неоснователен отказ за отпечатване на монография и обсъждането ѝ; отказ да бъде допусната до конкурс; неоснователно обжалване на болнични листове; основана на признака „лично положение“; с действия/бездействия на служители на КМНЦ и с лични действия/бездействия на Б. П. М..* Твърди се, че е нарушено правото ѝ на равно третиране, във връзка с работата на ищцата в КМНЦ като главен асистент от м.08.2020 г. Актовете са извършени от страна на работодателя, чрез Директора на КМНЦ-отв. Б. М., както и от други служители. Конкретно, м.08.2020 г., когато ищцата е готова с втората си монография е поискала от отв. М. да бъде отпечатана в издателството на КМНЦ; както и че желае да придобие научна степен „доцент“, доколкото отговаряла на критериите. Ответникът М. без да се мотивира отказала да се запознае с монографията и да бъде отпечатана, както и ищцата да защити и заеме щат за „доцент“ в КМНЦ. Пояснява се, че ищцата се обърнала със същата молба към бившия директор и зам.-директор на КМНЦ – проф. Б. Последната на 13.08.2020г., в телефонен разговор, заявила на ищцата, че нейна монография няма да бъде издадена в никакъв случай и ищцата да не се сравнява с други колеги като Е.Д.; и заявила категорично, че няма да се издава независимо, че ищцата имала нужните точки и статии. Твърди се, че казаното било с тон подигравателен, унизителен, и с присмех, с цел да се накърни достойнството на ищцата и да се създаде обидна и унизителна среда в работата ѝ. Ищцата сочи, че това отношение към нея продължило, а именно на заседание на КМНЦ на 05.01.2021 г. (когато се твърди извършен спрямо нея акт на тормоз) пред директора и присъстващите служители, проф. Б.казала на ищцата, че нейното назначаване е едно изгърмяно място, „Олга Пърличева изгърмя темата за Възраждането, а на тази писта сте и Вие. Публикувайте си труда където искате. И повече не желая да слушам от този и от онзи колко награди сте получили. Просто се чудя на наглостта Ви... Аз конфликт с И. нямам, колеги, защото тя не е човек, когото уважавам достатъчно, за да вляза в конфликт с нея“. Ищцата на събранието настоявала пред отв. М. да се прекрати тормоза, на който я подлага проф. Б. но отв. М. не предприела никакви действия и мерки за прекратяването му,

и се обърнала към ищцата с думите: „Вие, И., имате много количествени показатели, даже сте задминали като количество изискванията за доцент за сметка, по моя преценка, на качеството. Аз знам за хора, които са искрено възмутени от това, че сте давали доклади; не съм била на изнасянето, но съм чувала лоши думи. Доколкото ми е известно, Вие се провалихте в един конкурс, който беше обявен в Института по балканистика, и този провал е поредният... Вие не сте се оженили за мястото си, това място е на Центъра, ако искате да напуснете, напуснете. ...Няма да Ви пусна без съдебни битки, не сте се оженили за място си и при развода с КМНЦ няма да вземете детето си. ...Вие сте в заблуждение, че сте ценна.“; както и добавила ищцата да се радва сама на наградата, която получила за монографията (отпечатана другаде). От това ищцата изпитала голямо унижение, поставени били под съмнение неините авторитет, знания и професионализъм, тъй като с оглед на предходните ѝ публикации никой не е твърдял, че статиите ѝ са некачествени. Ищцата твърди, че в резултат поведението на проф.М. и проф.Б. което определя като нежелано и обидно към нея, е накърнено достойнството ѝ, а на работното ѝ място в КМНЦ се създава враждебна, принизяваща, унижителна и обидна среда към мен, но не само провокирало тормоз и от други колеги. В тази връзка сочи, че на 26.05.2021 г., в КМНЦ завела две молби и една докладна до отв. М. в залата за заседания, където е бюрото на зам.-директор М. В.. Последната без никаква причина я блъснала, за да си тръгне. Изпаднала в шок, със силно сърцебиене, се наложило да повика Бърза помощ. По-късно подала сигнал до Пето районно управление на МВР в гр.София и на М. В. е съставен предупредителен протокол по чл.63 от ЗМВР. Ищцата отново помолила отв. М. да вземе мерки по чл. 17 от ЗЗДискр, за да се спре тормозът срещу нея, но се предприело нищо по случая. Ищцата твърди, че отношението към нея продължило от страна служителя В., която на 07.07.2021 г. я срещнала на улица в гр.София и заплашила ищцата, че ще бъде „разсипана“ от ръководството на КМНЦ и ще изхвърчи от БАН, но тя ще остане.

Ищцата твърди, че спрямо нея е извършен и тормоз от колега – проф. Ч., който на заседание на ОС на КМНЦ на 20.04.2021 г., след изказване на ищцата, че след изтичане на 3 г. от навършване на 65 г. е добре професори да не работят на щат в БАН, за да има щат за млади колеги, пред всички проф. Ч. казал по адрес на ищцата – „Мен много ме е страх от юристи и затова няма да давам такива оценки за интелектуалните ѝ възможности... Предполагам, че нейната цел е да закрием КМНЦ по някакъв начин, но от това тя няма да стане по-изтъкната в науката, нито монографията ѝ, която аз изчетох с интерес, ще стане по-добра. Нищо няма да стане! Накрая ще стане много неприятно за някой от нас тука, да знае! Предложенията за пенсиониране са комични и не са подходящи за от хора с висше образование и титли.“ С тези думи ищцата намира, че неоснователно е накърнено достойнството и авторитета ѝ, била заплашена и създадена враждебна, принизяваща и обидна среда за работата ѝ в КМНЦ.

Ищцата пояснява, че след като монографията ѝ е отпечатана в друго издателство, поискала от отв. М. да бъде обсъдена с колегите ѝ, каквато била практиката в Центъра. На това получила отказ с довод, че не е отпечатана от издателството на КМНЦ, а този отказ ищцата определя като прецедент.

Ищцата твърди, че на заседание на 08.06.2021 г. колеги се отнесли подигравателно след нейна молба да се публикува на интернет платформата на КМНЦ линк за телевизионно предаване, с което се популяризира монографията ѝ, и са казали, че щом е такъв откривател КМНЦ да се преименува на КМ откривателски център. Ищцата твърди, че за разлика от трудовете на други колеги от КМНЦ, нейната монография на сайта и страницата във Фейсбук на Центъра не обявена информация.

Ищцата сочи, че била обект на тормоз от отв. М. по повод участието ѝ в конкурс за доцент към друг институт на БАН, която неколkokратно пред колегите на заседанието на 05.01.2021

г. казала, че явяването на ищцата на този конкурс е поредния провал за нея.

Ищцата намира, че не са ѝ предоставени равни възможности за работа, професионално израстване и оценка на работата ѝ в сравнение с други членове на КМНЦ, което било в разрез на дължимата защита при упражняване правото ѝ на труд, съгласно чл.13, чл.14, чл.15 и чл.26 от ЗЗДискр. Твърди, че на друг, който е пожелал да защити по-висока научна степен и да заеме такова място в КМНЦ, е дадена възможност - Б. М., М. И., Д.Н., Е.Д., С.Б., С. Б. Отказът за нея не бил мотивиран и не почивал на обективни критерии, тъй отговаряла на изискванията за това. Немотивиран е отказ да отпечата и двете си монографии, докато трудове на другите са отпечатани от издателството на КМНЦ - на Б. М., С. Б. М. И., Е.Д., Мария Тотоманова.

Ищцата поддържа, че поведението на проф.М., проф.Б. проф.Ч. и М. В. било обидно и създало враждебна, принизяваща, обидна и застрашаваща среда за работата на ищцата в КМНЦ. Отв. М. не само не изпълнила задълженията си по чл. 17 - 19 от ЗЗДискр за проявената дискриминация и тормоз към ищцата от други служители, но персонално е подбудила прояви на враждебност към ищцата от страна на посочените лица.

Наред с изложеното, ищцата определя като дискриминационно отношение непрекъснатото обжалване от КМНЦ чрез проф.М. на болничните листове, които ищцата е представила за отсъствия, въпреки своевременното уведомяване на КМНЦ и лично на проф.М. за всеки болничен лист или предстоящото му издаване. Уведомяването и разговорите са извършвани по имейл поради начина на работа в КМНЦ, а по-късно и поради здравословни проблеми на ищцата, като е прилагала необходимите документи; изпращала и оригиналите на издадените болнични листи и ЕР по куриер с обратна разписка. За сравнение сочи отношението към друг служител осъществявал дълго по болест- И.А.. Всичките опити да намери работно място в друго звено на БАН били неуспешни, поради осъществени от страна на ръководството на КМНЦ контакти с ръководители, преди които била описана като конфликтен, некадърен и нежелан научен работник. Освен тормоз, поведението на проф.М. и проф.Б. било пряка дискриминация срещу ищцата по признака лично положение.

В резултат на отношението към ищцата, тя изпаднала в депресия и започнала да посещава лекари. Психическото ѝ здраве силно се влошило, вкл. след заседанието на 05.01.2021 г., посетила психиатър. Провела лечение с антидепресанти и успокоителни, насочена била за преглед и лечение при кардиолог. Поставена е диагноза „Депресивно разстройство“, ежедневието ѝ било съпроводено със стрес, имунитетът ѝ отслабнал много. Счита, че актовете на дискриминация са причина да боледува от тежка вирусна инфекция, а след това от остър бронхит, а впоследствие се появили силни болки в кръста, десния крак и ходилото на същия крак; установило се заболяване „Синдром на Мортон“; не можела да спи от тревогите от тормоза и неравното третиране, затворила се в себе си, не можела да общува с други хора. Ищцата намира, че поведение тона проф.М. е умишлено и дискриминационно. В телефонен разговор отв. М. ѝ заявила, че ще я остави без пари, на улицата и аз ще бъде никой. Поддържа, че описаното е тормоз по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр, осъществен от КМНЦ и отв. М., извършен с цел да се накърни достойнството ѝ, създаде враждебна, принизяваща, унижителна, обидна и застрашителна среда. В основата на това нежелано поведение е личното отношение на директора на КМНЦ и зам.-директор Б. което е признак от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр - лично положение. Наличието на признака „лично положение основано на лично отношение“ по смисъла на § 1, т. 8 от ЗЗДискр. обосновавало извода, че тормозът е извършен на основата на признаци по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. Освен тормозът на основата на признаците по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, който по своята същност е дискриминация, не са предоставени еднакви условия на труд по чл.13 от ЗЗДискр. По отношение на оценката на изпълнението на задължения ѝ са определени

дискриминационно различни критерии от тези на останалите, с оглед личното отношение към ищцата на отв. М. и зам.-директора. Счита, че е нарушен чл. 15, чл. 17, чл. 20 от ЗЗДискр.

В резултат на отношението към ищцата, твърди, че се наложило да закупи лекарства и помощни медицински средства. Тъй като през цялото това време била тормозена със заповеди за обяснения и заплашена по телефон от отв. М., че ще бъде оставена без стотинка, за пътуванията на ищцата от гр.София до гр.Варна и обратно, във връзка със заседанията на ТЕЛК и НЕЛК по обжалваните ми болничните листове сторила разноси. Извършила двукратно доплащане за санаториум и за операция и престой в болница, и за консумативи и медикаменти.

Претендира да бъде признато за установено в отношенията между страните извършена дискриминация и тормоз; ответната страна да бъде осъдена да преустанови нарушението, да възстанови положението преди нарушението и да се въздържат в бъдеще от по нататъшни нарушения; заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди – сумата 2706,40 лв., описани подробно в молба-уточнение от 22.11.2022 г. по описа на РС-Варна, връчена на ответниците, и неимуществени вреди – 10000,00 лв., които ответниците да заплатят солидарно.

С молба-уточнение от 26.10.2022 г. ищцата посочва отпечатаните научни трудове и лица от списъчния състав на КМНЦ, които са израстнали в длъжност/ранг; обжалваните болнични листове.

Ответната страна оспорва исковете. Поддържа, че при заеманата от ищцата длъжността „главен асистент“ в КМНЦ действително е отправено искане да бъде публикувана неина монография. Оспорва за това наличието на неоснователен отказ и същият да е форма на дискриминационен акт спрямо нея. Твърди, че проф. Б.е настояла да се обсъди предварително от научния колектив на КМНЦ, да се изчака периода на летните отпуски. Причината ищцата да отпечата другаде монографията е, че бързала вероятно с цел ползването ѝ като хабилитационен труд за кандидатурата ѝ в обявения конкурс за доцент в Института по балканистика. Твърди, че именно ищцата е отправяла сигнали срещу други членове на колектива на КМНЦ, с които е демонстрирала отношение непремемерно, неакадемично и уронващо престижа на колегите ѝ, и на КМНЦ. Отбелязва, че по повод сигналите ѝ са извършени проверки и не са установени нарушения. По твърдението, че е нападната от служителя В. ответникът поддържа, че по сигнала на ищцата в СРП е постановен отказ за образуване наказателно производство. Твърди, че ищцата е провокирала другия служител и се стигнало до пререкание, при което не е вярно ищцата да е блъсната или нападната физически. Поддържа, че ищцата не е изпълнявала възложени ѝ задачи, а три статии на ищцата са предложени за публикуване, но две са отхвърлени. Счита, че не е дискриминационно отношение оценката за нейното академично израстване, която в случая е констатирала незадоволителни резултати. Оспорва твърденията за неоснователно обжалване на болнични листове и същото да е дискриминационен акт по признак „лично положение“. Посочва, че е установено през време на разрешения отпуск за временна нетрудоспособност, че ищцата е посещавала други звена на БАН за търсене на друга работа, подавала лично сигнали в деловодства на различни контролни органи, участвала в телевизионно предаване, което мотивира работодателя да обжалва болничните листове и се касае за упражняване на права, предоставени от закона. По отношение на липсата на обявен конкурс за заемане на длъжност „доцент“, ответната страна счита, че това е въпрос от компетентността на колективния орган на управление на Центъра, а не на конкретен човек; а освен това необходимостта от такъв конкурс е въпрос на целесъобразност и се обявява за нуждите на научното звено, а не на кандидат. Поддържа неоснователност на исковете за

заплащане на обезщетение за вреди поради липса на пряка причинна връзка и противоправно поведение.

С оглед въведените в спора фактически твърдения и възражения, на основание чл. 9 от ЗЗДискр. доказателствената тежест в процеса се разпределя, както следва: ищецът следва да докаже фактите, въз основа на които може основателно да се предположи, че той е жертва на дискриминация, включително обстоятелствата оспорвани от ответната страна. При установяването на обосновано предположение ответникът следва да докаже, че правото на равно третиране на ищеца в конкретния случай не е нарушено. По исковите претенции за заплащане на обезщетение за настъпили имуществени/неимуществени вреди е необходимо да се установи извършен дискриминационен акт/тормоз (деяние) на ответник, което е противоправно поради несъответствие между предписаното от уредените нормативни или общоприети правила за поведение и фактическо осъществяването от дееца, както и настъпването на вредите, между които и деянието да има обусловеност такава (причинна връзка), че без деянието никога не биха настъпили точно те и точно в този им вид /размер на иска/. Тези обстоятелства подлежат на доказване от ищеца. Вината на извършителя се предполага, по арг. от чл. 45, ал. 2 от ЗЗД. При установяване на горните обстоятелства ответникът следва да докаже че е заплатил претендираното парично вземане, за което се указва, че не сочи доказателства.

По доказателствата:

Подлежат на допускане за приемане представените от страните документи като писмени доказателства, като допустими и относими, и като такова искането на ищеца по чл. 186 от ГПК и чл. 190 от ГПК- частично, с оглед критерия за необходимост на доказателствата. Искането на ищеца по чл. 195 от ГПК за допускане на съдебна счетоводна експертиза не е необходимо, доколкото ответникът не спори разходите да са извършени, а спори, че се намират в пряка причинна връзка; а освен това така формулираните задачи са неясни, алт. ирелевантни за така предявената искова претенция; евентуално ищецът да преформулира с оглед становището на ответника. При условията на чл. 159, ал. 2 от ГПК на всяка страна следва да се допуснат по двама свидетели. По искането на КСМЕ задачите следва да преформулират служебно от съда; страните могат да поставят допълнителни при условията на ясен и точно формулиран въпрос, касаещ фактите по исковете. Искането на ищеца по чл. 204 от ГПК, във вр. чл. 184 ГПК, е недопустимо по изложените твърдения за създаването на записите и по арг. от чл. 32 от КРБ.

Предвид гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА проект за доклад по делото, съобразно обстоятелствената част на определението.

УКАЗВА на страните да изложат становището си по дадените указания и проекта за доклад по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия в срок най-късно в насроченото открито съдебно заседание. Ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да сторят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ДОПУСКА за приемане представените от страните документи като писмени доказателства.

ДА СЕ ИЗИСКА от V РУП ОДМВР-София за послужване заверен препис на предупредителен протокол на М. В. по Сигнал вх. №229000-757/2021 г. на И. К. Р., ЕГН:*****, който да се представи в едноседмичен срок от получаване на

съобщението, на основание чл. 186 от ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА, на основание чл. 190 от ГПК, ответника да представи по делото заверен препис на протокол от заседания на ОС на КМНЦ на 13.08.2020 г., 05.01.2021 г., 20.04.2021 г., в едноседмичен срок от получаване на съобщението. При неизпълнение съдът може да приложи спрямо страната чл. 161 от ГПК; като в останалата част искането по чл. 190 от ГПК на ищеца – ОСТАВЯ без уважение.

ДОПУСКА до разпит по двама свидетели на всяка страна, при режим на довеждане, за датата на насроченото съдебно заседание, за установяване на фактите, посочени в искова молба и отговор на искова молба, като ОСТАВЯ без уважение искането за допускане още един свидетел на всяка страна, при условията на чл.159, ал. 2 от ГПК, като указва, че ако свидетел не установи твърденията й, по искане на страна съдът ще се произнесе допълнително. УКАЗВА на всяка страна, че ако не доведе свидетел в с.з., съдът ще отмени определението за допускане разпита и делото ще се гледа без гласни доказателства, на осн. чл. 158 от ГПК.

ДОПУСКА комплексна съдебна медицинска експертиза, по която вещото лице след запознаване с материалите по делото, по преценка на експерта извършване на личен преглед на ищеца, както и извършване на необходими справки, да даде заключение, с оглед на изложените в искова молба твърдения за увредено психическо и физическо здраве на ищеца – могат ли да настъпят преживения стрес и заболявания при твърденията за така извършени актове на дискриминация и тормоз; ако се установи причинна връзка отзвуча ли са те към момента на изследването; има ли наличие на обективни данни приемат ли се към момента на изследването медикаменти и какви; необходимостта от приемане на установените и на тези посочени в искова молба и молба-уточнение на л. 35 от гр. д. №13141/22 г., РС-Варна, медикаменти и помощни медицински средства.

ВЪЗЛАГА изготвяне на ВЕЩО ЛИЦЕ д-р Д.З. и на ВЕЩО ЛИЦЕ д-р Ц.Г..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещо лице от по 340 лв., платимо от бюджета на Софийски районен съд, на основание чл. 75, ал. 2 от ЗЗДискр.

ОСТАВЯ без уважение искане по чл. 195 от ГПК – ССЧЕ и по чл.204, вр. чл. 184 от ГПК, на ищеца.

УКАЗВА на страните, че съгласно чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено. Съгласно чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исквата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исквата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

НАПЪТВА страните за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност, а именно: медиация и други способи за доброволно уреждане на спора, като им УКАЗВА, че: 1. При приключване на делото със спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца и че съгласно чл. 234, ал. 3 от с.з. съдебната спогодба има значението на влязло в сила решение и не подлежи на обжалване пред по-горен съд; 2. Медиацията е доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно разрешаване на спорове, при която трето лице – медиатор помага на страните

сами да постигнат споразумение. Съгласно чл. 18, ал. 1 Закона за медиацията споразумението има силата на съдебна спогодба и подлежи на одобрение от районните съдилища в страната. Списък на медиаторите по Единния регистър е общодостъпен на интернет-сайта на Министерство на правосъдието. Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждането на медиация и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС. Информация за Програма „Спогодби“ можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, ст. 204, тел.02/ 8955423; ел. адрес: spogodbi@srs.justice.bg.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **09.10.2023 г. от 11,00 часа**, за които дата и час да се призоват страните и вещите лица.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на страните; на ищеца и препис на отговор на искова молба, с приложенията; на ответниците и препис от молба-уточнение от 10.05.2023 г., като при необходимост се изготвят служебно предвид липсата на комплект, приложен към гр. д. №13141/22 г., РС-Варна, чрез пълномощник!

ДА СЕ ВЪВЕДАТ в електронна деловодна система ответниците, посочени в настоящото Определение, с адвокат и адрес за съобщения и призовки, посочени в отговор на искова молба.

Съдия при Софийски районен съд: _____